

Noruega

Estes esgarradores memòries ficcionades relaten la trajectòria singular d'Albert Sanchis Bermell, un viatge als budells d'una València que ha desaparegut: la ciutat fluvial delimitada per les ombres de la muralla islàmica, l'esperit del Mercat i una percepció lúcida i tràgica de l'existència. Un retrat implacable del misteri i el sentit d'una vida inexorablement unida a uns carrers que no han sabut pensar-se, on la indiferència i el desarrelament han anat de la mà, davant d'una sonoritat que, amb tot, exhala encenalls d'optimisme i tendresa. Un cant definitiu de dolor i d'amor a València.

Rafa Lahuerta, l'autor ha sacsejat a la opinió de València, tenint una transcendència sociològica important, ha venut milers d'exemplars amb poques setmanes. Ha presentat una València que ningú havia presentat abans.

"Va caure en el parany que va preparar la dreta. Ho explica molt bé Joan Garí:

«En els anys en què ser valencià era un dilema punyent, s'hi van enfrontar dues visions contraposades: els espanyolistes contra els catalanistes. Ambdós, però, preferien anomenar-se valencianistes».

Les tesis de Fuster mai no han sigut contestades amb estudis seriosos. Només saberen fer-ho a través d'insults. O de menyspreus, com els del narrador de Noruega:

«Fusterians obsessius de manual i hereus de mil batalletes identitàries, que no suportaven per la seua estranya necessitat d'etiquetar tot Crist. Al final, eixa actitud t'obligava a etiquetar-los també a ells com a autèntics cretins». Fa poc va declarar que avui no es manifestaria així.

"A l'autor de Noruega només donar-li l'enhorabona pel llibre. M'ho he passat molt bé llegint-lo

Rafa Lahuerta